De Buitenband

Orgaan van de Vereniging van Gepensioneerden ANWB

Elfde jaargang
juni 1991
Verschijnt 4x per jaar

Eindredactie
Bram Roozendaal

Redactiecommissie
Tine den Boer
Koos van Drunen
Jan Korstjens
Puck de Rover

Vaste medewerkers
Jaap Jasperen
Paul van der Meij
Ciska Paanakker
Harry de Vré
Mario Wijnvoord

Produktie
Zet- en drukwerk
Den Haag Offset B.V.

Bestuur VG-ANWB
mw. F.J. Noordervliet, voorzitter
J. van Drunen, vice-voorzitter
mw. H. Brehler, secretaris
mw. G.N. Borsje, 2e secretaris
P.C. Jurgens. penningmeester
W.A. Rombout, lid

Secretariaat
Mgr. Bekkerslaan 821
2286 EJ Rijswijk
Tel. 070 - 393 87 19

Postrekening
t.n.v. Bestuur VG-ANWB
onder nr. 3816027

Kopij voor
het volgende nummer
uiterlijk 1 augustus a.s.
naar de redactie
A.S. Roozendaal
Breitnerlaan 358
2596 HJ 's-Gravenhage
Tel. 070 - 328 06 29

FOTOWEDSTRIJD

De dag al gereserveerd? Op dinsdag 20 augustus staan de touringcars klaar voor ons jaarlijkse uitstapje. Vroeg, dat wel. Om half negen rijden ze met ons weg uit Den Haag, om half tien uit Utrecht. Het wordt een lange dag. Maar veelzijdig. Zo afwisselend, dat het leuk is de verschillende evenementen en hoogtepunten vast te leggen. Daarom knopen we er ook een fotowedstrijd aan vast. Met aardige geldprijzen. Mee dus dat fototoestel. De bijzonderheden staan op pag. 3.

ETEN IN DALUREN

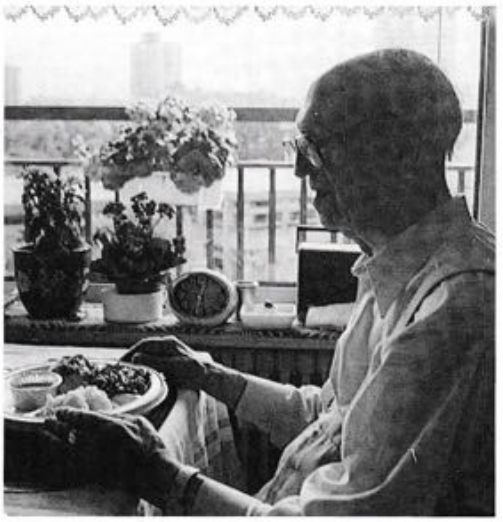

Horeca en derde leeftijd. De dames en heren uitbaters in de smulhoek hebben de tafels gedekt. De *grampies, de weps en de suppies* zijn een hooglijk gewaardeerde doelgroep. Ze hebben wat te verteren en kunnen de daluren in het restaurantbedrijf mooi opvullen. Speciale menu's, kleinere porties voor een kleinere prijs. Dat werkt in Het Station. Het is overgeslagen naar menig gerenommeerd eethuis. En traiteurs bezorgen de complete maaltijd thuis, concurrerend met Tafeltje-dek-je. Puck de Rover ging op proeftocht. Pag. 6-7.

KLANKBORD

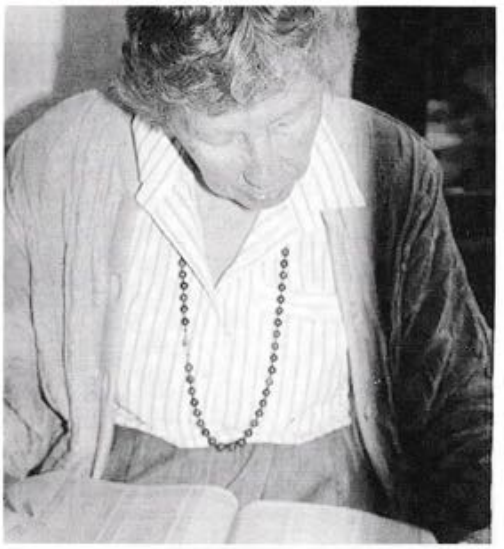

Goedlachs is ze. De bijvoegelijke naamwoorden 'eindeloos, schitterend, onvoorstelbaar' schieten haar uit de mond als uitroeptekens. An Voorwerk-Jonkman, 64 jaar jong, maar al negen jaar weg van haar favoriete bezigheid: spelen met geld. Geen ruil van een drukke werkkring voor zalig niets doen. Ze is secretaris van de SABA, de stichting alarmering voor alleenstaande ouderen. Voor dezelfden dekt ze maandelijks een Open Tafel. Ze is de ziel van de Weteringse burenhulp en ook nog klankbord voor oud-ANWBers, die de Senioren Praatpaal bellen. Interview op pag. 4-5.

ANWB

Wij mensen in de derde leeftijd zijn toch mirakel interessant. Sociologen, fysiologen, psychologen, gerontologen, andere gogen en demografen, geven wij handen vol werk. Ze volgen ons bio-ritme op zo'n hoog intellectueel niveau, dat het Algemeen Beschaafd Nederlands is verrijkt met het nieuwe begrip chronobiologie. Een wetenschappelijke paraplu waaronder onderzoekers peuren naar onze geslachtshormonen, onze stress en vrije tijd en uitvissen hoe lang we bij leven en welzijn een last blijven voor gezondheids- en andere zorg of een profijtelijke doelgroep voor middenstand en overig zakenleven. De stapels rapporten en proefschriften zullen de Utrechtse Dom naar de kroon steken. Twee jonge demografen, Jenny de Jong Gierveld en Erik Beekink, hebben daar ook hun centimeters aan bijgedragen. Zij zijn er achter gekomen, dat niet alleen de koperen en zilveren bruiloften volop en tot in lengte van jaren gevierd zullen worden, maar dat door de teruggelopen sterfterisico's zestig procent van de ouderen hun veertig jarig huwelijksfeest zullen vieren. Een kwart zal zelfs het gouden huwelijk halen. Op deze pagina van De Buitenband hebben wij daar al vele jaren het bewijs van geleverd. Maar, zeggen beide onderzoekers, de kans op een diamanten huwelijksfeest ligt flink beneden de 10 procent. Maar, wij hebben er één, in Prinsenbeek.

Pensioen Privé

Daar zijn Hendrikus Frijlink (zeg maar Heinz) en Magda (die andere vijf voornamen vergeten we maar) Hennenberg op 8 juli a.s. zestig jaar getrouwd. Hij 82 en zij 80 laten die dag zo'n beetje over zich heenkomen. Wat er op de zesde juli gebeurt, weten ze nog. Dat wordt een receptie in het Bredase kerkje van de Zevendedagsadventisten. Maar de verjaardag van het huwelijk is in de regelende handen van dochter Magda. Die heeft gezegd, 'jullie bemoeien je nergens mee.' Wel weten ze dat een van de twee zoons uit Australië overkomt. 'Dat is m'n mooiste cadeau', zegt Magda. Al weer bijna een kwart eeuw geleden zijn ze in dat verre werelddeel hun kinderen wezen opzoeken. Met de 'Maasdam'. 'Een wereldreis,' zegt hij. Daar is het bij gebleven. Zij vooral vindt het erg, de kinderen zo ver weg. Maar ze hebben er nog twee dichtbij hier in de Baronie, dochter Magda, die zelf al oma is en nog een zoon. Voor beiden en voor de kleinkinderen (10) en achterkleinkinderen (2) zijn de Frijlinks twaalf jaar geleden naar Prinsenbeek verhuisd. Ze hebben altijd in Den Haag gewoond. In de Paul Gabriëlstraat, waar hij als ervaren en ondernemende stoffeerder in 1952 de zaak van zijn baas overnam: 'behangerij, stoffeerderij, beddenmakerij'. Tot midden jaren zestig. 'Een éénpersoons zaak dat is heel moeilijk. Dag en nacht werken, En je was alleen kinderen: 'Kom naar hier, goed voor de oude rommel op te knappen. Voor iets nieuws gingen ze naar een grote zaak. En omdat we allebei wat ouder werden, zagen we 't niet meer zitten. Ik heb me laten saneren.' Een paar jaar later, Heinz was al 61, zag hij een advertentie van de ANWB. Die vroeg iemand voor de Huisdrukkerij in Voorschoten. Vergaren, snijden, dat soort werk. Z'n laatste werkjaren tot z'n 65ste bracht hij door onder de Bondsvlag. 'Nee, pensioen kon ik niet meer opbouwen. Maar het is de beste baas van m'n leven geweest.' Goed en wel thuis werd het huis in de Paul Gabriël boven hun hoofd verkocht. En omdat ze toch naar iets anders moesten uitzien, volgden ze de raad van hun naar West-Brabant.' Nee, ze hebben er geen moment spijt van gehad. Maar zegt Magda, 'ik mis de zee en de duinen en Clingendael.'

Zij spreekt onmiskenbaar met een Duits accent. Vandaar ook de verduitste voornaam van Hendrik en mijn nieuwsgierige vraag, hoe hebben jullie elkaar leren kennen? Volgt vrolijk gelach van beiden en het noemen van de Leidsestraatweg.

Hij: 'Ik heb daar 's avonds haar fiets hoger gezet.'

Zij: 'In die jaren was het heel slecht in Duitsland. Ik had gehoord dat je in Nederland als dienstmeisje veel geld kon verdienen. Zo kwam ik in maart 1930 in een gezin in Wassenaar. Ik mocht eens in de week een avondje uit. Op een dag in mei fietste ik op de Leidsestraatweg. En ik ontmoette daar een jongeman. Ik was negentien, in een vreemd land en sprak ook haast geen Nederlands. Ik ben maar een straatje omgegaan, maar hij fietste me achterna.'

Hij: ‚Ik zag dat ze niet prettig op die fiets zat. Heb ik dat zadel voor haar verzet. Ik stelde voor haar Kasteel Oud-Wassenaar te laten zien. Zo zie je maar, door een vriendendienst zit je je hele leven eraan vast.'

Een jaar later waagden ze de grote stap. Op weg geholpen met een inzegening in de Adventskerk en een mand levensmiddelen als huwelijkscadeau. Natuurlijk kijken ze veel terug. Het verleden is groter dan de toekomst. Maar ze zijn beiden redelijk gezond en ondernemen nog wat ze kunnen. Zeker elke dinsdag naar de ouderen gymnastiek in Breda en samen boodschappen doen. Heinz klungelt wat met postzegels, zij reddert het huis. 'Vervelen doen we ons nooit', klinkt het tweestemmig.

ODE AAN ANNIE M.G. SCHMIDT

Dat is toch geen poëzie
beschimpten de neerlandici
de dichttrant van Annie M.G.
in hun literair café

Buiten kijf stijlloze jaloezie
van de verwaten lyrici

Niet geëerd als een Kloos
of Gezelle geen gezicht
in het grote Kunstcircuit
blijft de domineesdochter
uit Kapelle

De ongetroonde koningin
van kinderboek cabaret en
musical in haar gestage
strijd
tegen benepenheid
bekrompenheid
hypocrisie en bourgeoisie

Tine den Boer

RIJDEN NAAR LELYSTAD EN VAREN NAAR ALMERE

Natuurlijk gaat u mee dinsdag 20 augustus. Met zoveel mogelijk leden willen we die dag beleven. Samen in de bus, eerst naar de Witte Bergen voor de koffie, dan door naar Lelystad voor Hollands Atlantis en het VOC-schip De Batavia. En op het eind van de middag scheep naar Almere. Tweemaal zorgt de VG-ANWB voor versterking van de inwendige mens. Een lunch in Hotel Lelystad; een buffet-diner aan boord van het m.s. Orca. Kosten voor de ganse dag slechts ƒ 35,- per persoon.

Alle leden krijgen in de eerste week van juli een invitatie met inschrijfformulier voor dit unieke dagje Flevoland. U hoeft dus bij het lezen van deze Buitenband niet meteen in de telefoon te klimmen. Maar als u besluit deze dag met oud-collega's te willen meemaken, bedenk dan dat u er vroeg voor uit de veren moet. Zeker als u ten opzichte van Den Haag of Utrecht wat excentrisch woont. In dat laatste geval lijkt het verleidelijk met eigen vervoer linea recta naar Lelystad te gaan, maar dat moeten we ten stelligste ontraden. Na de lunch en het daarop volgende bezoek aan het VOC-schip gaan we namelijk aan boord van de Orca van rederij Flevo. We varen dan al drinkend en etend naar Almere en komen niet meer in Lelystad terug. In Almere wachten de touringcars voor de thuisreis.
Met behulp van de VVV Flevoland is het dagprogramma samengesteld. Dat willen we graag volgens een 'spoorboekje' laten verlopen.
8.30 uur vertrek van het parkeerterrein van het ANWB-hoofdgebouw
9.30 vertrek van Utrecht CS - Jaarbeursuitgang

Flevoland Hardersluis

10.00 koffie in De Witte Bergen
11.00 - 12.30 Bezoek museum Nieuw Land, tentoonstellinbg Hollands Atlantis
12.30 - 13.30 Lunch in Hotel Lelystad
13.45 - 15.45 Diapresentatie en rondleiding VOC-schip Batavia
16.00 - 19.30 Vaartocht Lelystad - Almere met aan boord warm/koud buffet
19.30 Ontscheping in Almere

FOTOWEDSTRIJD VOOR DEELNEMERS

Om de deelnemers aan deze Flevoland-dag te aktiveren en hun fotografische talenten te toetsen, dagen we alle bezitters van een fototoestel uit mee te doen aan een fotowedstrijd. Een onafhankelijke jury, bestaande uit oud-ANWB-fotograaf Harry de Vré en de redacteur van De Buitenband, zal de foto's beoordelen op de gebruikelijke kwaliteiten, maar speciaal op punten van humor en originaliteit, die mede bepalend zijn voor de sfeer van de dag. De drie beste en/of leukste foto's worden beloond met een prijs van 100, 75 en 50 gulden.

Wedstrijdbepalingen
*** Per deelnemer inzenden maximaal drie kleuren- of zwart/wit foto's van minimaal 9x12 en maximaal 13x18 cm. Foto's voorzien van een sticker met naam en adres en vermelding van onderwerp.**
*** Wedstrijdfoto's inzenden vóór 1 september aan Redaktie Buitenband, Breitnerlaan 358, 2596 HJ Den Haag.**
*** Ingezonden foto's worden eigendom van de VG-ANWB, welke het recht heeft de foto's te publiceren in de Buitenband. Prijswinnende foto's worden in elk geval gepubliceerd.**

INFO-VIDEO IN DE REGIO

De leden in de regio Arnhem/Veluwezoom hadden een primeur. Toen zij op 16 april in restaurant Rozenhoek in Velp bijeenkwamen, kregen zij als eerste gasten van de VG-ANWB en het Sociaal Fonds een videofilm voorgezet. Een circa een kwartier durende presentatie van het Sociaal Fonds van de ANWB, waarin Dore Smit, bekend van de IKON-televisie (Wilde Ganzen), vertelt hoe en voor wie het fonds werkt en hoe oud-personeelsleden en hun nagelaten betrekkingen voor financiële hulp in aanmerking kunnen komen.

De film nam de traditionele life-informatie over, maar de dames Tineke den Haan en Marijke Tuurenhout waren wel aanwezig om de gerezen vragen te beantwoorden. Voor het eerst toonde op deze regio-bijeenkomst ook de onlangs aangestelde bedrijfsarts A.N.W. (Lex) van Leyden zijn belangstelling. Voor na de lunch had 'mentor' Gerrit Jansen een bezoek aan kasteel Rosendael gearrangeerd, dat door de ruim twintig aanwezige leden op hoge prijs werd gesteld.
Tevreden waren ook de ca. 15 leden met partners op de Veluwe. Zij hadden een regionale bijeenkomst op 12 maart in restaurant Posthuis te Apeldoorn. In hun midden verscheen ook mevr. Kostelijk-v.d.Molen, het in deze regio wonende bestuurslid van het Sociaal Fonds. Tineke en Marijke waren er natuurlijk voor de informatie. Na de lunch zorgde organisator Mies Loman voor een excursie naar en door Paleis Het Loo.
De laatste bijeenkomst vóór de vakantie was voor de regio Utrecht op 28 mei j.l. in café-restaurant Darthuizen te Leersum. Ook hier stonden de mogelijkheden van het Sociaal Fonds centraal. Gastheer Bart Houtman had voor een streekevenement gezorgd. Na de lunch volgde een bezichtiging van Kasteel Amerongen en een wandeling door de oude stad.

SENIOREN praatpaal
055 - 41 43 82
01713 - 1 59 04
010 - 426 59 20
de VG-ANWB luistert

DE OUD-CASSIERE

'DE HOOFDKAS, DAT WAS SPELEN MET GELD. DAT VOND IK SCHITTEREND'

'Zolang we getrouwd zijn, heb ik sociaal werk gedaan. Altijd andere mensen helpen. Ik ben bij het Rode Kruis gewees t en heb daar verschillende diensten gedraaid. Mee met bepaalde evenementen voor invaliden of het een en ander. Ook met de Henri Dunant. En op kantoor hadden we Schinkeltje. Die ken je toch. Dat was een begrip bij de Bond. Hij was een klein mannetje en spastisch. Hij was voorzitter van een geestelijk gehandicaptenbond in Den Haag. Bij allerlei evenementen wist hij mij in te schakelen. Het ging vooral om kinderen halen en brengen, uit een tehuis in Katwijk of Den Haag. En hier op het dorp ben ik gelijk door mijn overbuurvrouw, die in verschillende besturen zat, overal ingesleept, zo van, dat is mooi voor jou.'

Annie Voorwerk-Jonkman giert van de lach. We praten in haar doorzonhuis in Oude Wetering. Open witte keuken, gezellige woonkamer. Aan alle muren schilderijen van Jan Voorwerk, veel landschappen uit de omgeving. Prachtige rozen op tafel. 'Oude Wetering is een centrum van rozenkwekers,' verklaart ze. Later blijkt er een fraaie bos voor me klaar te staan. De keuze van dit dorp aan de Braassem, zo'n acht jaar geleden, is geen toeval. 'Ik ben hier geboren. In een café aan het water, waar veel vissers kwamen. Ik was de zevende van twaalf kinderen. Oh, ja, ik heb een heel plezierige jeugd gehad. Je voedde elkaar op. Het ging allemaal zo gemakkelijk. Als ik nu zie wat ze met één kind moeten doen..., nou ja! Ik denk dat mijn ouders het echt niet gemakkelijk hebben gehad en veel zorgen, maar wij als kinderen hebben daar niets van gemerkt. De kinderen op de lagere school liepen allemaal op klompen. Die wilde ik ook zo graag. Maar de kinderen van Jonkman kregen geen klompen. Dat kon niet. Ik had een hele trotse vader. Hij was ook heel trots op dat gezin van 'm. Hij is al vrij jong gestorven, in 1942. Dat was eh... Ja ik was erg gek op m'n vader. M'n vader heb ik altijd gemist. M'n moeder is de laatste dertien jaar van d'r leven bij ons in huis geweest. En dat klinkt een beetje raar, toen ben ik van haar gaan houden. Vroeger was ze zo afstandelijk. Ik denk dat ze geen tijd had om ons kinderen te knuffelen. Pietje, de dienstbode, heeft ons eigenlijk groot gebracht. Nog maandelijks krijgen we te horen wat wij als kind allemaal uitgespookt hebben. Ze is nu 85 en woont in een bejaardentehuis in Alphen a/d Rijn. Als wij, m'n zus en ik, daar binnen komen, moet de hele wereld horen, daar heb ik vroeger gewerkt en nou komen ze nog bij me. Schitterend! En ze is zo doof als ik weet niet wat.'

Dat ze Pietje nog iedere maand opzoekt, komt er en-passant uit. Voor Annie Voorwerk is dat vanzelfsprekend. Mensen een plezier doen. Er voor ze zijn als ze je nodig hebben. Het maakt deel uit van haar levensopvatting. Daarom is ze secretaris van de Stichting Alarmering Bejaarden. Is ze de liaison tussen alleenstaande bejaarden en het plaatselijke bejaardentehuis. Rijdt ze samen met Jan of alleen Tafeltje-dek-je. Verzorgt ze met andere vrouwen iedere maand de Open Tafel voor alleenstaande ouderen. 'Ze betalen tien gulden voor een complete maaltijd met borreltje vooraf, glas wijn erbij en koffie na.' En is ze de ziel van de Stichting Burenhulp. 'Daarvoor heb ik vorige week nog een demente bejaarde van 91 opgepast. Die moet in een tehuis, maar er is nog geen

ruimte.' In het bestuur is ze niet gaan zitten. 'Eén bestuursfunctie is voldoende. En je moet op een gegeven moment nee kunnen zeggen.'

Kun je dat?

'Ja dat kan ik. Ze kwamen van de huurdersbelangenvereniging, van een vrouwencommissie, van het kerkbestuur. Het was nee. De SABA, de stichting alarmering, heeft echt mijn hart. Maar aan die ene functie heb ik genoeg.'

De burenhulp, functioneert die? Kun je van de vrijwilligers op aan?

'Als ze mij bellen: kun je vanmiddag inspringen, dan ben ik er gewoon. Er wordt mij wel eens verweten: An jij vergeet dat het vrijwilligers zijn. Dan zeg ik, dat vergeet ik niet. Ik ben het zelf ook, maar als ik ja zeg, is het ook helemaal ja. Ik heb ook twee keer,

eenmaal één week, eenmaal twee weken, stervensbegeleiding gedaan. Dat is echt niet van gutteguttegut wat is dat leuk. Maar het moet wel gebeuren. En dan zeg je niet, sorry jongens, vandaag schikt het me niet.De enige keer dat ik nee zeg, is op dinsdagavond. Dat is onze bridge-

avond. Die geef ik niet op.'
Vrolijk gezicht. Ogen die groen oplichten. Maar de toon is beslist. Vast herkenbaar voor wie met haar bij de ANWB hebben gewerkt. Een doordouwer, die aanpakt, maar ook volbrengt. Al dadelijk na de oorlog, toen ze 't ouderlijk huis verwisselde voor een kamer in Den Haag en met het mulo-diploma op zak in de bakkerswinkel van Hus ging staan. 'Daar heb ik m'n schoonzusje leren kennen en via haar dus m'n man.' Naderhand, eenmaal getrouwd (in 1948), zat ze in de Bijenkorf als cassière, eerst in de lunchroom, op het laatst bij de damesconfectie. 'Daar was ik 's zaterdags nooit voor zevenen klaar. Jan werkte als schilder. Toen de vijfdaagse werkweek kwam, ben ik weggegaan. Maar de Bijenkorf trekt me nog altijd. Heel gek, maar als ik in Den Haag ben, moet ik er even naar toe.'

Ze bleef thuis, wilde een kind, maar toen dat niet kwam - alles laten doen, maar in-vitrofertilisatie bestond nog niet - raadde de gynaecoloog aan weer een baan te zoeken.
'Toen heb ik op een advertentie van de ANWB gereageerd. Er werd tijdelijk personeel gevraagd, van 1 maart tot 1 september. Dat leek me leuk. Dat was dienstverlening. Ik kwam aan de deviezenbalie. Ik zat er nog geen twee maanden of ik had m'n vaste aanstelling. Ik ben dus bij GV1 begonnen. Daar deed ik de administratie van de kassen. De chef daar, mijnheer Schouten, ging naar boven en toen kreeg ik die baan. In de avonduren ben ik m'n diploma boekhouden gaan halen. Toen kreeg ik het verzoek BH-registratie te doen. Dat was een afdeling met een macht personeel, waar je niet goed van werd. En ik ben niet makkelijk. Ik ben een heel moeilijk iemand.' Ze legt de nadruk als een uitroepteken. 'Ik wil altijd 200 procent geven, maar denk ook dat een ander dat wil. Maar je mag vaak al blij zijn als de ander 75% geeft. Daar heb ik het heel moeilijk mee gehad bij de ANWB. Bij mij moest het werk af. Niet volgende week, maar gisteren. Ja, ze hebben mij als chef altijd erg lastig gevonden. Maar ik durf ook te zeggen, privé was het anders. Werken stond voorop, maar als het af was, ging ik geen klusjes zoeken.'
Chef van de Hoofdkas werd ze. Top van haar carrière. Zeven jaar zat ze daar in haar knollentuin.

Waarom vond je dat zo leuk?
'Spelen met geld! Dat vond ik schitterend. Ik leefde me helemaal uit. Vooral eind november-december als de miljoenen binnenkwamen. Dan was het een sport eruit te halen wat er in zat. Dan ging het erom het geld uit te zetten tegen de hoogste rente. Alle banken een beetje tegen elkaar uitspelen.' Geld is voor haar levende materie. 'Toen ik op de Hoofdkas kwam, waren net de girobetaalkaarten ingevoerd. En wat ik daar vond! Ik deed de kluis open en daar - je zult het niet geloven - lagen zulke stapels girobetaalkaarten. Te liggen. Te niksen. Daar hadden ze geen tijd voor gehad. Nou ja... Dat was voor mij onvoorstelbaar. Tienduizenden guldens lagen daar te liggen zonder dat ze geïncasseerd werden. Nog zoiets. Als de salarissen uitgekeerd moesten worden, liep ik daar met vijf miljoen in een cassette van de geldwagen achter de Postkamer naar de Hoofdkas. Drie keer had ik dat gedaan. Toen ben ik naar Van der Knoop gestapt. Dit vind ik zoiets bezopens. Dat er heden ten dage nog contant uitbetaald wordt! Ik weet echt dat ik risico's loop, maar dit is niet nodig. Ja maar, ik hoor het hem nog zeggen, de dames van Salaris Administratie vinden het zo leuk om geld rond te brengen. En moet je nagaan. Vijf miljoen ineens van de bank halen, die nog drie dagen liggen voor ze worden uitgegeven. Het renteverlies dat je loopt. Ik dacht echt in geld. Maar dat heb ik toen snel voor elkaar gekregen.
Ze lacht tevreden alsof het gisteren gebeurde. Dan spontaan: 'ik heb m'n hart verpand aan de ANWB, ik kan er niks aan doen.'
Toch is ze vervroegd weggegaan. Op haar 55ste. Toen Jan, bijna acht jaar ouder, met vut ging. Het betekende meteen een duikeling van het inkomen. Maar Annie had goed de hand aan de knip. Haar hele leven had ze met geld leren omgaan. 'En hij heeft maar zo'n pensioentje, (duim en wijsvinger duiden een nauwe opening), en de AOW. Nou dan weet je 't wel. Daar kun je niet veel van beginnen.'

En nooit spijt gehad?
'Geen dag, geen minuut. Als ik nu terug kijk op die negen jaren die we samen thuis zijn, nou het is echt eindeloos. Het zijn de mooiste jaren van m'n leven geweest. Ze zijn omgevlogen.' Als ik het op de vrouw-af vraag: 'Ja, ik heb wel een gelukkig leven gehad. Absoluut, een heerlijk leven.' Wel was er voor beiden het dieptepunt van een uitgebleven kind. 'Daar hebben we 't heel moeilijk meegehad.' Een beker van verdriet, die ze helemaal moesten uitdrinken, toen zich een kans voor deed een kind te adopteren van een meisje van 16 jaar. Ze ging naar een R.K.-instituut voor ongehuwde moeders in Brabant. In huize Voorwerk werd gewacht. Alles was klaar voor de baby. 'Toen kregen we bericht het is een tweeling.

(Lees verder op pag. 10)

DE DERDE LEEFTIJD EET GRAAG IN DE DALUREN

In elke stad zijn wel eetgelegenheden waar een uitgekookt mens zich voor weinig geld aan de vleespotten van Egypte kan wanen. Is het niet in het fraaiste schoonschrift voor de ramen van een of andere uitbater geafficheerd, dan staat het wel lokkend in de advertentiekolommen van de HaH-bladen. 'Zoveel slibtong eten als u wilt voor ƒ 25,-', 'Mosselen eten zoveel u op kunt', 'Drie-gangen keuzemenu met gratis glas wijn', 'Complete plate-service voor ƒ 13,50', 'Speciale lunches van 11.30 tot 15.00 uur'. En dan zijn er nog de goedkope Chinees om de hoek en het 60+ menu van Het Station voor ƒ 15,95. Je kunt er zelf niet voor koken. Je bent nog eens echt uit en dat is zo we weten 'gezellig'. Met cijfers onderbouwen kunnen we het niet, maar ouderen maken er veelvuldig gebruik maken. De derde leeftijd is een gewilde doelgroep. Op de Horecava van dit jaar hebben de georganiseerde uitbaters er zelfs een symposium aan gewijd: 'Horeca en de 3de leeftijd'. Puck de Rover is er voor ons gaan luisteren, maar stak ook nog elders haar licht op. Voor maaltijden uit en thuis. Voor ouderen die lust noch mogelijkheid hebben om voor zichzelf te koken.

Geloof me, er werd hevig gediscussieerd op dat Symposium in de RAI. Het is me ook eventjes een belang voor de dames en heren van de branche. In het jaar 2000 zal een kwart van de bevolking die derde leeftijd hebben bereikt. Een grote groep mensen met meer vrije tijd en een relatief aanzienlijk bestedingspatroon, maar ook een kritisch en veeleisend publiek. Dat eist een beter personeelsbeleid, een andere instelling. Het neerbuigende 'smaakt het oma (opa)?', of het wegstoppen van alleenstaanden in een donkere hoek of bij de zoevende klapdeur naar de keuken, moet tot het verleden behoren. Een betere service zal een vanzelfsprekendheid moeten zijn. Er moet iets gedaan worden aan betere toegankelijkheid voor gehandicapten. Aan het verkorten van de wachttijden. Aan verhoging van de gezelligheid. Veel ouderen eten graag buitenshuis, niet alleen voor het eten zelf, maar vaak ook voor het sociale contact. Vooral degenen, die alleen staan of alleen zijn achtergebleven en niet veel zin hebben voor één persoon te koken. Zij hebben behoefte aan een gelegenheid waar men met hun wensen rekening wil houden. Ik denk ook aan de velen die een speciaal dieet nodig hebben. En aan ouderen, die er geen behoefte aan hebben om 's avonds warm te eten. Mijn oude tantes eten 's middags om drie uur hun warme maaltijd. In vrijwel alle bejaardenoorden wordt de maaltijden om 12 uur uitgeserveerd. De daluren voor de horeca.

Fries initiatief

Er zijn al wat restaurants die daarop inspelen. Ik noem maar 'Het Rechthuis' in Rinsumageest (tel. 05111-3100). Elke woensdagmiddag om 12 uur staat een 3-gangen menu op de kaart voor ƒ 13,25, met verse groente zo van de kweker, vlees van de boerderij, of vis vers van de afslag in Lauwersoog, alles gekruid met verse kruiden uit eigen tuin. Het tijdstip van 12 uur is gekozen omdat veel ouderen graag 's middags warm eten. Het restaurant is zeer in trek, ook bij niet-Friezen. Er zijn zelfs mensen die iedere woensdag komen en dan gezamenlijk de tafel delen, alleen voor de gezelligheid. Het Rechthuis bereikt men vanaf NS Leeuwarden (of Dokkum) per bus in een kwartier, tot voor de deur. Het is ook toegankelijk voor minder validen. Dieet op aanvraag.
Er zijn meer restaurants, die iets dergelijks voeren. Bijvoorbeeld de Pepermolen in Oss (04120-25699). Daar kunt u gewoon à la carte bestellen, maar de porties en prijzen worden voor 60+ aangepast. Zo kunt u een zes-gangen diner bestellen voor ƒ 30,- p.p., dat normaal het dubbele kost. De Pepermolen is echter tussen de middag, alsmede dinsdag en woensdag de gehele dag, gesloten. Te bereiken vanaf NS Oss per bus naar het centrum.
Een andere gelegenheid is De Coopere Ketel in Born (04498-51666), Hier kunt u een 4-gangen diner bestellen voor ƒ36,50, alleen op vrijdag, zaterdag en zondag. Het restaurant is zeer moeilijk per openbaar vervoer te bereiken.
In Giethoorn noemt De Babbelaar (05216-1254) zich 'tapperij-happerij'. Indien tevoren opgegeven serveert men daar een 60+ menu; prijs op aanvraag.

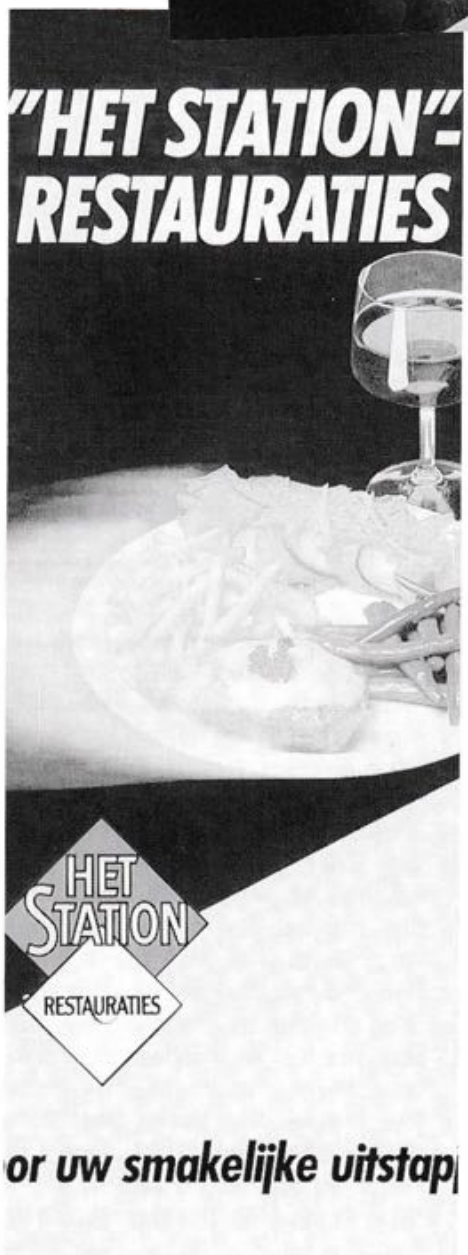

Foto's Harry de Vré

Bereikbaar vanaf NS Meppel of Steenwijk per bus.
In het Gelderse Huissen vond ik De Keulse Pot (085-252295). Hier 4-gangen voor ƒ 35,-. Dagelijks vanaf 12 uur, zaterdag en zondag vanaf 5 uur 's avonds. Maandag gesloten. Inclusief een glas witte wijn bij het voor- en een glas rode bij het hoofdgerecht en koffie met zelfgemaakte bonbons komt het dan zeer complete diner op ƒ 47,50. Vanaf NS Arnhem per bus naar Huissen. Toegankelijk voor gehandicapten en dieet op aanvraag.

Het Station

Het kan nog goedkoper. Bijvoorbeeld bij Het Station. Zo waren wij eens op een winkeldag in Maastricht net te laat voor de trein terug naar Rotterdam. Dan maar eten in de restauratie. Uitstekend. Een heerlijke kop verse tomatensoep, daarna gepocheerde kabeljauw met verse groenten en patat frites, een toetje en een kop koffie voor ƒ 17,70. Ook in Arnhem en Apeldoorn hebben we bij Het Station 'aangezeten'. Zeer goed. In beide gevallen een prima afsluiting van een 'keuze dag' met de Senioren spoorwegkaart, maar u weet dat Het Station ook toegankelijk is voor niet-reizigers. De keten voert in vijftig restauraties een 60+ menu van 3-gangen voor ƒ 15,95 en iedere maand een wisselende 'Maandschotel' voor ƒ 13,95. Vorige maand was dat 'kip in het pannetje', deze maand is dat 'cordon bleu roomsaus', in juli wordt het 'kipschnitzel' met een garnituur van champignons, uitjes, paprika en ham.

Speciaal gericht op onze leeftijdsgroep zijn er de 'open tafels'. Vaak maaltijden in serviceflats en dienstencentra van gemeenten, waarvan ook niet-bewoners gebruik kunnen maken. De prijzen variëren van zes tot tien gulden voor drie gangen. Het eten is hetzelfde als in de tehuizen. Men dient echter tevoren te overleggen. Vooral in de grote steden, waar veel van dergelijke centra bij elkaar liggen, kan een wachtlijst zijn. Alle informatie kunt u krijgen op het gemeentehuis of de Stichting gecoördinerend ouderenwerk.

Er is ook gedacht aan de minder mobielen, aan mensen die het warme eten graag thuis bezorgd willen hebben. Overbekend is het project 'Tafeltje-Dek-Je', van diverse gemeentelijke sociale en maatschappelijke diensten. We hebben er in De Buitenband van december 1987 uitvoerig over bericht. In Den Haag heeft de Stichting Welzijnswerk (070-3643818) een uitgave 'Maaltijden in Den Haag' met adressen en gegevens betreffende instellingen per stadsdeel, die maaltijden thuis bezorgen, voorzien van prijzen, dagen van bezorging, telefoonnummers, etc. Een voorbeeld van particulier initiatief is de 'maaltijden aan huis service' van Slootweg Cateringservice (070-3850700) met een 3-gangen keuzemenu (A en B) van maandag tot en met zaterdag voor ƒ 15,75.
In Leiden bestaat ook een uitgave 'eettafelprojecten voor ouderen' van de Stichting gecoördineerd Ouderenwerk. Adres: Hooglandse Kerkgracht 32, 2312 HV Leiden. Via het gemeentehuis in uw woonplaats kunt u ongetwijfeld aan de weet komen of er zo'n instelling in uw gemeente is.
Andere initiatieven. In Oude Wetering hebben vrijwilligers een project opgezet voor het verzorgen van een maaltijd voor alleenstaande ouderen, bedoeld om sociale contacten te bevorderen. Eenmaal per maand verzorgt daar de kok van het verzorgingstehuis een maaltijd in de recreatiezaal. Een drankje vooraf, een maaltijd van drie gangen met een glaasje wijn en na het toetje nog een kopje koffie voor een feestelijk besluit. Kosten ƒ 10,- per persoon. De ouderen worden gratis omstreeks half twaalf per auto van huis gehaald en rond 2 uur thuisgebracht. Een initiatief dat vooral slaagt in kleinere plaatsen, maar zeker navolging verdient.
Ten slotte Schiedam, mijn eigen woonplaats. Daar is een traiteur, een cateringbedrijf, waar men zelf een kleine maaltijd kan samenstellen. Van twee tot het aantal gangen dat men wenst. Maar dat moet wel worden afgehaald. Dit soort gelegenheden treft men in tal van steden in het land, maar misschien brengt het u op een idee. En voor als u de lust krijgt een van mijn voorbeelden te proberen, 'eet smakelijk'.

Puck de Rover

NOTULEN 12DE ALGEMENE LEDENVERGADERING

VG-ANWB VERTEGENWOORDIGD IN RAAD VOOR HET PENSIOENFONDS

Ingeleid door een boeiende film over de actieve wijze waarop de ANWB het lidmaatschap van zijn drie miljoen leden invult, zette een honderdtal leden van de VG-ANWB zich op de ochtend van zaterdag 23 maart 1991 schrap voor de Algemene Ledenvergadering. De 12de op rij, wederom gehouden in het het Bedrijfsrestaurant van het Hoofdkantoor.

Behalve het honderdtal leden waren van het bestuur aanwezig:
mw. F.J. Noordervliet-Van West, voorzitter; hr. J. van Drunen, vice-voorzitter; mw. H. Brehler, secretaris; mw. G.N. Borsje, 2e secretaris; hr. P.C. Jurgens, penningmeester en hr. A.S. Roozendaal, redacteur Buitenband.
Afwezig wegens ziekte
hr. W.A. Rombout.
Het restaurantpersoneel voorzag iedere binnenkomende van koffie met cake.
Nadat iedereen de presentielijsten had ondertekend, opende mw. Noordervliet de vergadering met een welkomstwoord. Zij sprak haar waardering uit voor de grote opkomst. Door de groei van onze vereniging - reeds 400 leden - zullen we de Algemene Ledenvergadering niet meer op een doordeweekse werkdag kunnen vaststellen. Een steeds te verwachten grote groep bezoekers kan de dagelijkse gang van zaken in het gebouw danig verstoren.
Wederom zijn ons in het afgelopen jaar tien leden ontvallen. De voorzitter vraagt ter hunne nagedachtenis een ogenblik stilte.
Van het secretariaat en via mw. Kolkert is bericht ontvangen van verhindering van 12 leden met de hartelijke groeten voor iedereen.
De afdeling IEC/Representatie heeft inmiddels gezorgd voor de vertoning van de film 'Service en Verkoop', welke zeer werd gewaardeerd.

NOTULEN EN JAARVERSLAG

De notulen van de 11e Algemene Ledenvergadering zijn opgenomen in de Buitenband nr. 2 van 1990. Er zijn geen opmerkingen, zodat ze met algemene stemmen onder dankzegging worden goedgekeurd.

Ook het jaarverslag, verschenen in de Buitenband van maart 1991, krijgt de goedkeuring van de vergadering, met de opmerking dat de naam van penningmeester Jurgens abusievelijk ontbreekt.

FINANCIEEL VERSLAG

Bij de uitnodiging voor deze vergadering zijn de financiële overzichten meegezonden, zodat de financiële situatie van onze vereniging alle leden bekend is. Wel geeft dhr. Jurgens nog een toelichting op de boeking van de rente. Iedereen kan er zich mee verenigen. De vereniging verkeert volgens de penningmeester in een gezonde financiële situatie, zodat een contributieverhoging voor het komende jaar niet nodig is.

VERSLAG KASCOMMISSIE

Dhr. Eijsenring verklaart mede namens dhr. Warendorf dat de kascommissie op 13 februari 1991 de financiële jaarstukken van de vereniging heeft gecontroleerd en in orde bevonden. Beide leden menen wel dat de post 'algemene reserve' tot een te hoog bedrag is opgelopen. Zij stellen voor dit bedrag in het lopende verenigingsjaar nog ten behoeve van de vereniging of de leden aan te wenden. Dhr. Jurgens repliceert dat voor de Begroting '91 zeer waarschijnlijk een te lage post is opgenomen voor de nog onbekende kosten voor de notaris, met betrekking tot de statutenwijziging, en voor de te houden regiobijeenkomsten. Daardoor zal z.i. de algemene reserve aan het eind van het jaar aanzienlijk lager uitvallen.

ZORG VOOR MILIEU EN MOBILITEIT

Rond twaalf uur stapt hoofddirecteur P. Nouwen ('ik ben ook op weg één vai. u te worden') voor het front van de vergadering. Vers van een Bondsraadverkiezing en op sprong voor een andere verplichting, vindt hij tijd voor een begroeting, omdat hij het 'leuk vindt' en omdat hij het op hoge prijs stelt dat vutters en gepensioneerden de band met de ANWB willen vasthouden. Als voorzitter van het Bestuur van het Pensioenfonds is hij verheugd dat de gepensioneerden straks deel gaan uitmaken van de Raad van Deelnemers en dat de kandidaten in hoofdzaak uit onze Vereniging zullen komen. In deze tijd van minder rooskleurige economische berichten kan hij met een 'het gaat goed met de ANWB' ons oud-personeelsleden een hart onder de riem steken. 'Er wordt ons wel eens verweten dat het zo'n hard bedrijf is geworden en zo commercieel. Dat moet dan wel, willen we overleven. We maken moeilijke tijden door. De economie zakt terug. De KLM is het bijvoorbeeld niet gelukt bijtijds veranderingen aan te brengen. Wij hebben ook nog te kiezen tussen milieu en mobiliteit en op te komen voor 3000 personeelsleden en hun gezinnen en drie miljoen leden. De Bondsraad wordt geattaqueerd. Ze heeft juridisch meer macht gekregen. Ik wil

best graag meer milieumensen in de Bondsraad, maar geen aktiegroepen, die zich bezig houden met politiek. Ik heb de indruk dat die aktiegroep eerder de maatschappij wil veranderen dan de ANWB. De ANWB moet blijven die ze was en is, de hulpverlener bij uitstek.'
De heer Nouwen gaf de vergadering nog een overzicht van de nieuwbouwplannen, verhuizing van het keuringsstation in Den Haag naar de Binckhorstlaan schuin tegenover Mazda en pandvergroting aan de Wassenaarseweg om met o.a. de Bewegwijzering en Opleidingen vanuit Voorschoten de hele ANWB-familie op één plek te concentreren. Kosten ƒ 30 miljoen, te verwerkelijken medio 1993.

Belangenbehartigen is een van de voornaamste taken van onze vereniging. Voor de eigen leden en in brede zin binnen de OVGO, de overleggroep, die samenwerkt met de ouderenbonden. En die waren weer present op 23 mei j.l. op het Binnenhof en maken zich sterk tegen aantasting van onze AOW en pensioenen.

BENOEMING KASCOMMISSIE

Overeenkomstig de statuten treedt de heer Eijsenring af. De voorzitter dankt hem voor zijn medewerking.
Dhr. Warendorf stelt zich weer voor een jaar beschikbaar en wordt alszodanig herkozen. Mw. Van Mil, reeds reserve commissielid, wordt als lid van de kascommissie gekozen.
Als reservelid stelt zich nu mw. Voorwerk beschikbaar.

BESTUURSVERKIEZING

Overeenkomstig de nog geldende statuten treedt het bestuur in zijn geheel af en stelt het zich in deze samenstelling wederom beschikbaar. Er zijn geen nieuwe kandidaten voorgesteld, zodat met algemene stemmen het gehele bestuur wordt herkozen.

RAAD PENSIOENFONDS

Bij de behandeling van het voorstel twee leden te benoemen, die zitting zullen nemen in de Raad van Deelnemers van het ANWB-Pensioenfonds, herinnert de voorzitter eraan, dat in het bereiken van deze mogelijkheid de OVGO een belangrijke bijdrage heeft geleverd. De Wijziging Pensioen- en Spaarfondsenwet is mede aan de inbreng van deze overleggroep van gepensioneerden in ondernemingen te danken. Zij wil nog eens nadrukkelijk het belang van de OVGO onder de aandacht brengen. De OVGO zet zich in voor de belangen van de gepensioneerde. De jongste aktiviteiten richten zich op de ministeriële nota 'Ouderen in tel' en het inkomensbeleid van de pensioen (AOW)gerechtigden. Daartoe maakt de overleggroep met andere ouderenorganisaties deel uit van het beraad binnen het ministerie van WVC.
Ter effectuering van de nieuwe Pensioen-en Spaarfondsenwet heeft het Bestuur van het ANWB-Pensioenfonds besloten, dat de Deelnemersraad zal bestaan uit een Raad van Deelnemers plus twee niet-aktieve personeelsleden. Voor de hand ligt dat deze twee plaatsen worden ingevuld door de VG-ANWB.
Mw. mr Dilg merkt op dat daarvoor nog enige juridische hobbels genomen moeten worden. Formeel zullen ook de niet-verenigde gepensioneerden worden aangeschreven.
Niettemin gaat de vergadering akkoord met de voordracht dat de heren Korstjens en Eijsenring de VG-ANWB in de Raad van Deelnemers gaan vertegenwoordigen.
Dhr. Roozendaal stelt zijn functie in de publiciteitscommissie van de OVGO ter beschikking. Dhr. Korstjens zal deze overnemen.
Dhr. Van Drunen merkt nog op dat ook de 'Nabestaanden regeling' en de 'Pensioenbreuk' in de Pensioencommissie van de OVGO veel aandacht krijgen.
Mw. Noordervliet maakt melding van een door de OVGO in te stellen commissie 'Vrouwen 50+'. Zij roept de vergadering en speciaal de vrouwen binnen de vereniging op hier over na te denken en bij belangstelling kontakt op te nemen met het secretariaat van onze vereniging.

WIJZIGING STATUTEN

De op de vorige Algemene Ledenvergadering voorgestelde en op 3 mei daaropvolgende vergadering aangenomen wijzigng van de Statuten, zijn met de notaris besproken. Deze heeft nog enige, voornamelijk tekstuele, wijzigingen voorgesteld, die nu door de voorzitter ter discussie worden gesteld.
Dhr. Eijsenring vraagt of t.a.v. het Erelidmaatschap, ook leden een voordracht kunnen indienen. Mw. Noordervliet meent dat de leden deze keuze altijd aan het bestuur kenbaar kunnen maken. Zij wil niet graag nogmaals wijzigingen invoeren, waardoor andermaal een procedure via de notaris moet volgen en opnieuw een jaar verloren gaat.
Dhr. Eijsenring vraagt nog wel aandacht voor art. 16, waarin sprake is van het begrip 'Kascommissie'. Z.i. bestaat dat niet meer en dient het gewijzigd te worden in 'Rekening en Verantwoording'. De voorzitter zegt dat dit geen bezwaar zal opleveren.
De vergadering gaat vervolgens met alle voorgestelde wijzigingen akkoord. De vaststelling zal, gezien het nu niet aanwezige quorum, in de reeds geconvoceerde vergadering van 2 mei a.s. geschieden.

REGIONALISATIE

De voorzitter zet nogmaals het doel en de opzet van de regiobijeenkomsten uiteen. Er kan worden teruggezien op succesvolle bijeenkomsten in Slochteren, Holten, Thorn, Eindhoven, Hoogerheide, Joure en Apeldoorn. Daarna is het in die regio's echter stil geworden. Wij zouden graag zien dat de regio's zelfstandig initiatieven ontplooien en op de ingeslagen weg voortgaan. Op financiële en adviserende bijstand kan worden gerekend. Het Bestuur gaat door met het organiseren van bijeenkomsten in de regio's, die nog niet aan de beurt zijn geweest. Het Westen zal daarbij de rij sluiten.
Mw. Kolkert maakt zich ongerust dat door de regiobijeenkomsten het kontakt met alle leden over het hele land in de knel zou kunnen komen. Zij wordt gerustgesteld. De traditionele landelijke bijeenkomsten, w.o. de jaarlijkse excursie, gaan gewoon door.
Aangekomen bij dit punt wordt de discussie onderbroken als de voorzitter de binnenkomende hoofddirecteur van de ANWB verwelkomd.
(vervolg op pag. 12)

Oo WeeWee

door Tine den Boer

Wat ik knap bedenkelijk ga vinden, is de terughoudendheid waarmee wegenwachten mij vertellen, dat ze weliswaar van alles meemaken, maar dat het nauwelijks een verhaaltje waard is. Misschien valse bescheidenheid. Want de praktijk bewijst telkens het tegendeel. Zo loop ik in de garage van ons hoofdkantoor Joop Hamerslag tegen het lijf. Hij werkt al negen jaar niet meer bij de Wegenwacht. Tegenwoordig is hij chauffeur van de hoofddirecteur, samen met Joop van Lelieveld. Op mijn vraag of hij zich niet iets leuks herinnerde, zei hij zonder aarzeling, één ervaring staat in m'n geheugen gegrift.

Al wat jaartjes geleden kreeg hij een oproep naar de boulevard in Scheveningen te rijden.Daar stond een Duitse touringcar met een lege accu en of hij maar starthulp wilde verlenen. Het was een zonnige dag. Horden toeristen waren naar de badplaats getrokken. Joop arriveerde en keek zijn ogen uit.

In de bus zaten zo ongeveer vijftig nonnen. Het werd hem zwart en wit voor de ogen. In de toenmalige Bondsrepubliek was het destijds blijkbaar nog geen gewoonte dat nonnen zich in luchtiger zomerjurken uitdosten. Nog niet van zijn verbazing bekomen, ontdekte hij bovendien dat de accu helemaal niet leeg was, maar dat de startmotor de geest had gegeven. Wat doe je dan op een zondag als alle garages dicht zijn? Plots kreeg Joop een ingeving. Hij vroeg doodleuk alle nonnen uit te stappen en een handje te helpen duwen. Scheveningen had er een attractie bij. Onder toeziend oog van de toegestroomde badgasten begonnen vijftig nonnen opzij en van achteren met alle kracht die ze voorhanden hadden aan de bus te duwen. Grote hilariteit langs de kant met voorspelbare Haagse aanmoedigingen en lachsalvo's. Maar het lukte. De touringcar kwam aan de praat. Toegejuicht door de omstanders stapten de nonnen monter de bus in en namen weer achter de raampjes plaats. Terwijl de bus wegreed zwaaiden ze vrolijk een 'auf Wiedersehen'.

Ik heb het al dikwijls geschreven, wegenwachten zijn inventief. En Joop heeft nu letterlijk zijn verleende hulp zwart op wit. In de Buitenband. Wie volgt?

Tekening Jaap Jaspersen

DE OUD-CASSIERE

(vervolg van pag. 5)

Nou zeiden we, dat is helemaal geen probleem, zetten we er een bedje bij. En wij maar wachten, wachten. Uiteindelijk kregen we een brief van dat tehuis. Omdat mijn man geen geloof had, konden we de kinderen niet in het goede geloof grootbrengen. Aan het einde van de brief stond nog, als we toch zo graag een kind wilden, konden we er wel één van een jaar of vier, vijf uit het tehuis krijgen.' Bitter en verontwaardigd: 'Die kinderen gingen geld kosten en die babies brachten geld op. Dat is iets, zo ongelooflijk hards...' Even glijdt een schaduw over haar gezicht, maar direct weer goedlachs zegt ze: 'Geen kinderen geen kleinkinderen. Maar we hebben er eentje geleend. Een kereltje van m'n neefje hier vlak bij. Hij is nou zeven en krijgt hier alle aandacht. Vindt-ie zalig.'

Bovendien is haar leven gevuld. Met al het werk voor ouderen in het dorp, en - op nog bescheiden schaal - voor onze vereniging. Met de 'Senioren Praatpaal', die helaas voor velen nog een hoge drempel blijkt te hebben. 'Het probleem is te durven zeggen, ik zit alleen en in de knoop, ik wil even praten. Ik weet dat er echt behoefte is. Eens in de drie weken, vrijdagsmiddags, ga ik thee drinken op een vast adresje. Ze is 83. Een klessebes. Ze ratelt de oren van je kop. Schitterend. Zeggen ze wel eens, ik vind het toch zo goed wat u doet. Zeg ik nee hoor. Het is puur eigen belang. Als ik straks 85 ben, hoop ik dat er ook bij mij nog eens iemand binnenkomt.'

Tekst en foto's Bram Roozendaal

OUD BLOED OOK GOED

Het college voor de bloedtransfusie van het Rode Kruis heeft besloten, dat bloeddonors ook na hun 65ste bloed mogen afstaan. 'In overeenstemming met de maatschappelijke ontwikkelingen', zoals dat heet, is de maximumleeftijd voor bloeddonors verhoogd naar 70 jaar.

CONTROLEER DE LEDENLIJST

Tegelijk met deze Buitenband ontvangen de nu ruim 400 leden van de VG-ANWB een complete ledenlijst. Het is de bedoeling dat ieder lid zijn persoonlijke gegevens controleert en nodige wijzigingen schriftelijk meldt aan het ledensecretariaat: mw. G.N. Borsje, Norenburg 237, 2591 AM Den Haag.

KOKEN MET PAUL VAN DER MEIJ

ROEREI MET SARDINES

Benodigdheden:
5 eieren, 1 tomaat, 1/2 dl room, 6 verse sardines, 1/2 cl. zoete ketjap, 5 gr. geraspte kaas, 1 theelepel basilicum.

Klop de eieren samen met de room en de ketjap los tot een lopende massa. Snij de tomaat en sardines in stukjes. Doe nu wat olie in een koekepan (niet te groot) en bak hierin zachtjes de tomaat en sardines. Roer nu de basilicum erdoorheen en giet vervolgens de eiermassa erbij samen met de kaas en wat zout. Dit alles roert u tot een korrelige massa en haalt het van het vuur.
Dit kan als voorgerecht, maar ook als lunchgerecht op een bruine boterham met sla worden gegeten.

KIP MET EI UIT DE OVEN

Benodigdheden:
1 dubbele kipfilet, 5 eieren, 1 dl room 100 gr. postelein, 20 gr. geraspte Parmezaanse kaas, gemberpoeder, boter, 1/2 ui fijngehakt, peper en zout, nootmuskaat.

Was de postelein en snij ze grof. Snij vervolgens de kipfilet in dunne plakjes en bestrooi één kant met zout, peper en gemberpoeder. Doe nu wat olie in een pan (heel weinig) en bak de plakjes aan één kant bruin (de kip mag niet gaar worden) en haal ze uit de pan.
Klop de eieren los, samen met de room en de fijngehakte ui. Bestrooi de postelein met nootmuskaat, zout en peper.
Beboter nu een ovenvast schaaltje. Daarin legt u op de bodem plakjes kip en vervolgens de postelein en dan de eiermassa. Dit herhaalt u tot alles op is. Ten slotte het geheel bestrooien met Parmezaanse kaas.
Het schaaltje nu in de oven plaatsen van ca. 175° en de inhoud in ca. 40 min. gaar maken. Opdienen met wat gekookte rijst.

FRAMBOZEN IN EEN FLENSJE

Benodigdheden:
1 1/2 bakje frambozen, 15 gr. suiker, 2 eieren, 30 gr. melk, 12 gr. bloem, 1/4 citroen (sap). Voor het flensje: 50 gr. bloem, 1 ei, 1 dl melk, 1 el suiker.

We bakken eerst de flensjes. Ei goed loskloppen, suiker toevoegen, de gezeefde bloem en de melk roerend toevoegen. Van dit beslag kunt u 2 of 4 dunne flensjes bakken.
De bedoeling is met de flensjes 2 of 4 brede kopjes of vormpjes te bekleden. In de aldus bekleedde kopjes of vormpjes verdeelt u de frambozen.
Van de eerst genoemde benodigdheden roert u een ander beslag. De eieren met de suiker en het citroensap, de gezeefde bloem en de melk. Hiermee de kopjes vullen en die dan in een voorverwarmde oven (190°) plaatsen. Gaar ze in ca. 25 minuten. Als ze uit de oven komen, de kopjes omkeren en als een puddingvorm op een bordje storten. Eventueel besprenkelen met crème de cassis. Dit toetje kunt u zowel warm als koud serveren.

TOEGANKELIJKER OPENBAAR VERVOER

Minister Maij heeft ouderen- en gehandicaptenorganisaties beloofd geld vrij te maken voor toegankelijker openbaar vervoer. Zij moet daarvoor echter op andere posten bezuinigen. In een rapport hadden de organisaties aangedrongen op meer knielbussen, trams met lage vloeren, betere voorzieningen in de trein en investeringen in treintaxi's als aanvullend vervoer.

VRAGEN OVER PENSIOENTOESLAG

Het blijkt dat onder verschillende leden vragen leven over de pensioentoeslag, die door het Pensioenfonds ANWB wordt uitgekeerd. Om onnodige en verwarring verhogende telefoontjes te voorkomen, is het beter de zeer persoonlijke vragen schriftelijk aan het bestuur van de VG-ANWB kenbaar te maken. Dat zal voor vertrouwelijke afhandeling zorgdragen.

HERDRUK

Nog eenmaal Fons Jansen
Doodgaan - heb ik ooit geschreven - is ophouden met sterven van angst. Ouderworden is steeds bewuster op weg zijn naar het er-niet-meer-zijn. Het is langzaam afscheid nemen van houvasten. Het is stap voor stap onthechten van 'wat je toch niet mee kunt nemen', want 'in een doodshemd zit geen zak'. Pessimistisch? Was het maar waar.'
Ter herinnering in LeefTijd

Gevarieerd
Ouderen kunnen alleen op grond van hun leeftijd duidelijk als groep worden onderscheiden. Wat betreft ontwikkeling, niveau, gezondheidstoestand, levensverwachting en levensgeschiedenissen is er geen groep die méér gevarieerd van samenstelling is dan ouderen.
Kruispunt

Avontuur
Ouderworden is geen excuus om zich te kunnen onttrekken aan de opgaven zijn eigen levensgeschiedenis en zijn levensloop met elkaar in evenwicht te brengen. 'Dat ik dat nog moet meemaken' zuchten oude mensen vaak en ze bedoelen dat ze er tegenop zien die nieuwe gebeurtenis te moeten verwerken, zich af te vragen wat die betekent voor hun manier van zingeven aan hun leven. Maar durven ze te kijken, te onderzoeken, verdriet te hebben zonder zich vast te klampen aan het verleden, hulp te vragen en plaats te maken voor deze nieuwe ervaring, dan kunnen ze het leven opnieuw accepteren als een avontuur met onbekende afloop.
Kruispunt

Seniorenwoningen
Bejaardenhuizen kunnen weg. Die zijn te veel semi-verpleeghuis geworden. We hebben liever dat er goede flatwoningen worden gebouwd voor ouderen. Of seniorenwoningen waar men zo lang mogelijk zelfstandig kan blijven wonen, ook in een rolstoel. Als je dat soort woningen realiseert, met twee of drie slaapkamers, en zorgt dat waar nodig inderdaad gezinszorg of een wijkverpleegster komt, heb je geen bejaardenhuis meer nodig.'
Cees Egas in HN-Magazine

* Straks betaal je AOW over de AOW die je over je AOW betaalt.
Vrij Nederland

DOORLOPER

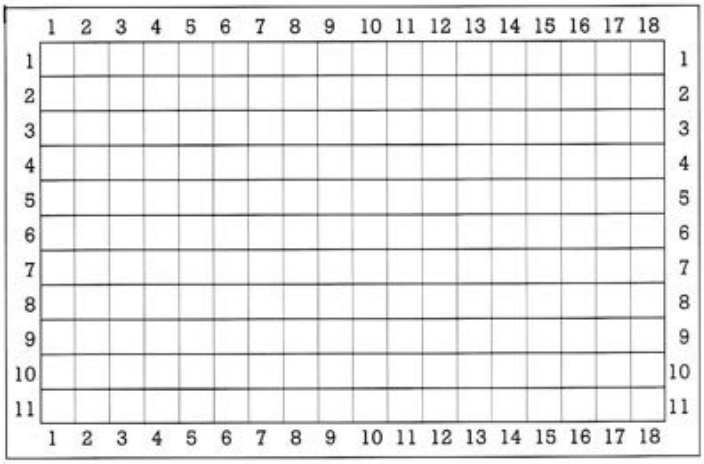

Horizontaal
1. legeraanvoerder, ruw en wreed; **2.** onaantastbaar, schudbeweging van de aardkorst; **3.** bijb. figuur, het opsplitsen in delen, werkplaats; **4.** kanon (afk.), honingdrank, houtsoort, Frans pers. vnw., klasse van elementen; **5.** van een, staat van oneer, legerrang, per dag; **6.** veel, plaats waar men thuishoort, naarling, altijd; **7.** ooit, roofvogel, gevoel, kent. auto IJsland, ooievaar; **8.** titel, briefaanhef, proef, en andere, indien niet; **9.** ten uwent, hoofddeksel, vorm, keukenkruid, walgvogel, brandgang; **10.** Europeaan, pausennaam, slot, hij, tooi, kunsttaal; **11.** voorzetsel, goede staat afk., muurholte, ontkenning, schoenmakersgerei

Duizend maal excuses. Daar is me het cryptogram vorige keer als een pastei gepresenteerd. Cijfertjes op de verkeerde plaats, blinde en open hokjes in het diagram verwisseld, kortom een puinhoop. Oorzaak, een te vluchtige correctie. Helemaal de schuld van de redactie. Even is nog aan herplaatsing gedacht, maar de verwarring werd slechts groter. Vandaar dat we met een schone lei beginnen. Een doorloper ditmaal, en met een blanco diagram, waarin niets mis kan gaan.

Verticaal
1. gebreken; **2.** geabonneerde, uitroep van pijn, aansporing; **3.** ademhalen, olieprodukt; **4.** rechts afk., het reizen als ontspanning, priester afk.; **5.** de oudere, plaats op Ameland, zeer begerig; **6.** leerboek (RK); **7.** eershalve (afk. Lat.), Chinese munt, ongevuld, tantalium (scheik. symb.), sint (afk.); **8.** onheilsgodin, wentelen; **9.** meubelstuk, nikkel (scheik. symb.); **10.** bijb. figuur, toen; **11.** broeder (afk.), toch; **12.** ten bedrage van (afk.), RK lofzang, rivier in Engeland; **13.** rubidium (scheik. symb.), verzinsel, plag; **14.** geneesmiddel, mondwater; **15.** ziekte veroorzaakt door vitaminengebrek; **16.** opera van Verdi, eerzucht; **17.** radon (scheik. symb.), verhaal, voordat, dominee (afk.); **18.** soortelijk gewicht, schoenmakersgerei, regeringsreglement (afk.), tot afscheid (afk.), deel van de bijbel (afk.)

Oplossingen vóór 1 augustus a.s. naar mw. G.N. Borsje, Norenburg 237, 2591 AM Den Haag. De winnaar ontvangt een cadeaubon van *f* 25,-.

ALGEMENE LEDENVERGADERING

(vervolg van pag. 9)

ZOMERUITSTAPJE

Om alle leden in de gelegenheid te stellen deel te nemen aan het jaarlijkse uitstapje is ditmaal weer gekozen voor de nazomer, te weten voor 20 augustus a.s. Het wordt een bezoek aan het Informatiecentrum Nieuw Land en de tentoonstelling Hollands Atlantis in Lelystad en een bezoek aan het VOC-schip De Batavia-in-aanbouw. Vervolgens een rondvaart naar Almere, onderwijl een lopend warm/koud buffet wordt aangeboden. Meer bijzonderheden elders in de Buitenband. Alle leden ontvangen bijtijds de uitnodiging tot inschrijving. Mw. Schmitz vraagt of er met het oog op vrij vroeg vertrekken geen overnachting kan worden ingebouwd. Dit wordt echter een te kostbare zaak gevonden.

RONDVRAAG

Dhr. Wunderink roept de ANWB-leden onder de gepensioneerden op de Bondsraadvergaderingen bij te wonen ter ondersteuning van het beleid van de directie.
Op de opmerking uit de vergadering of het Bestuur de mentoren in de regio's geen suggesties aan de hand kan doen voor de te organiseren aktiviteiten, zegt dhr. Roozendaal, dat de regiobijeenkomsten tot nu toe hebben aangetoond dat de mensen ter plaatse beter weten wat daar 'te koop is dan wij vanuit Den Haag'.
Dhr. Bruinhout vraagt nog waarom in het Westen tweemaal een regiovergadering is vastgesteld . Antwoord: gestreefd wordt naar circa 20 personen per vergadering en in het westen wonen nu eenmaal de meeste leden.
Medegedeeld wordt dat bij de Buitenband van juni een recente ledenlijst wordt meegestuurd. Dit vooral om de in de lijst geslopen persoonlijke fouten te herstellen. Men wordt dringend verzocht de gegevens goed te controleren.

SLUITING

Geen punten en vragen meer aan de orde zijnde, sluit de voorzitter met dank aan de leden voor hun inzet en attentie de vergadering.

STATUTEN GOEDGEKEURD

Voor de aanvang van de bestuursvergadering op donderdag 2 mei 1991, opent voorzitter mw. Noordervliet de extra vergadering als vervolg op de Algemene Ledenvergadering van 23 maart j.l. Zij stelt vast dat buiten het voltallige bestuur geen leden van de vereniging zijn verschenen, doch dat de vergadering voldoet aan hetgeen in de Statuten is gesteld. Aan de orde is de wijziging van die Statuten, zoals ze eerder zijn voorgelegd op 23 maart. Ze worden met hamerslag goedgekeurd.

Er wordt nog een apéritief aangeboden in het Bedrijfsrestaurant, waarna gezamenlijk de lunch wordt gebruikt in de Edo Bergsma- en de Prins Bernhardzaal. Aan het slot biedt de voorzitter Monique Bovenkamp een bloemetje aan en wenst zij iedereen 'wel thuis'. Om 14.30 uur wordt het gebouw verlaten.

De secretaris, H. Brehler

■